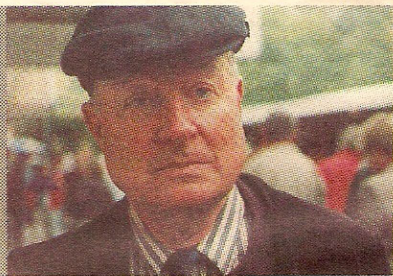

KNUT

En fiskare, diktare och speleman

Med några rader vill jag erinra om vår forne granne, den gamle ungskärsfiskaren Andreas Andersson-Påhlsson. Han är författare till vidstående Blekingesången och på Fiske i storm eller Ungskärsvisan, som den mestadels hette!

Andreas hade på sin tid hand om Fiskareföreningen och då Missionsförbundets Föreståndare och Pastorer kom ut och talade i vårt Missionshus på Ungskär så tog Andreas och hans hustru Amanda emot dem i sitt hem.

Jag har ett speciellt minne av vår forne granne Andreas när han och jag en gång var vid hamnen, då det kom främmande ut. Jag var då bara en liten skolpojke. Andreas "hade varit med länge". Nu frågade främlingarna om hur det hade varit i gamla tider – och Andreas var den rätte mannen att svara dem! Han hade många gånger farit illa på sjön och berättade nu om färder – för segel och åror – med dessa öppna vrakekor till bland att Kalmar och Mönsterås för att sälja salt och blodlakad sill samt saltad torsk till smålänningarna. De båda gästerna var fascinerade av att höra om de äventyrliga färderna och om fiskarens hårda livsvillkor.

Sedan satte sig Andreas och spelade på sitt gamla magdeburgerdragspel och sjöng både Blekingesången och Ungskärsvisan!

Jag såg tydligt på de båda gästerna – de bockade och tackade – de tyckte att det var en upplevelse att höra både tal och sång. Detsamma tyckte jag, så liten jag var!

Åren kom och försvann i tidens hav och den 14 april 1952 avled Andreas i sitt hem på Ungskär i sitt 89:e levnadsår. Vi var många som var på hans begravning i Torhamns kyrka. En av talarna yttrade därvid: "En gammal fiskare och sjöman har gått i hamn" - och det tycker jag är en lämplig slutvinjett till denna minnesbild av den forne grannen Andreas.